
MIRJANA SIRIŠČEVIĆ

MILJENKO GRGIĆ – JEDAN OD OSNIVAČA I UMJETNIČKI DIREKTOR
FESTIVALA „MANDOLINA IMOTA” OD 1996. DO 2000. GODINE

Pregledni rad

UDK: 78.071.1Grgić, M.

787.65:7.079(497.58 Imotski)“1996/2006“

NACRTAK

Festival mandolinskih orkestara pod nazivom *Mandolina Imota* osnovan je na inicijativu grupe splitskih umjetnika i znanstvenika među kojima je bio i Miljenko Grgić. Tijekom prvoga petogodišnjeg razdoblja Grgić je bio direktor Festivala i u najvećoj je mjeri zaslužan za definiranje ishodišta, ciljeva i koncepcije ove iznimno vrijedne glazbene manifestacije koja traje sve do današnjih dana.

Ključne riječi: mandolina, festival, Imotski, natjecanje.

Prvi susret hrvatskih mandolinista pod nazivom „Mandolino, ljubavi moja” održan je u Trogiru 24. lipnja a u Splitu dan poslije, 25. lipnja 1995. godine. Ove dvije koncertne večeri okupile su nekoliko stotina mandolinista s područja srednje Dalmacije. Iako je imao regionalni karakter, ovaj je prvi susret bio vrlo značajan kao rezultat entuzijazma stručnoga odbora u sastavu Marin Katunarić, Vladimir Lukas i Vlado Sunko, te rukovodstva Glazbene škole *Josipa Hatzea* iz Splita koje se pojavilo u ulozi organizatora. Program prve večeri činile su skladbe folklornoga ugođaja, a druga je večer bila posvećena djelima klasične glazbe. Ovaj prvi susret pokazao je, međutim, i neke organizacijske poteškoće i manjkavosti, pa se počelo razmišljati o mogućem održavanju manifestacije diljem naše obale. Tako su već u rujnu započeli širi razgovori o sudbini mandolinskoga pokreta u Dalmaciji. Na sastanku upriličenom u Glazbenoj školi *Josipa Hatzea* u Splitu o ovoj ideji razgovarali su mo. Marin Katunarić, ravnatelj Škole prof. Gordana Sladoljeva, prof. Vlado Sunko, dr. sc. Nikola Buble i dr. sc. Miljenko Grgić. Izvrstan dojam što ga je ostavio orkestar „Imotski” na prvom susretu mandolinista bio je povod za to da se počne razmišljati o održavanju smotre u Imotskom. Tako se tri mjeseca poslije raspravama na istu temu pridružio i mo. Ante Vujević, ravnatelj Osnovne škole *Stjepana Radića* i dirigent mandolinskoga orkestra „Imotski”. U tom trenutku o pokretanju festivala natjecateljskoga karaktera nitko nije ni razmišljao, vjerovalo se da je smotra najprikladniji okvir za ovakvo okupljanje.

PRIPREME ZA PRVI FESTIVAL

U međuvremenu je donesena odluka da se za umjetničkog direktora buduće manifestacije imenuje dr. sc. Miljenko Grgić koji se uskoro sastao s imotskim gradonačelnikom Borom Delipetrom i gradskim vijećnicima. Sastanak je polučio pozitivne rezultate i odlučeno je da će gradske vlasti preuzeti dio brige oko osiguravanja sredstava za festival o kojem se tada po prvi puta razgovaralo i koji su planirali za iduće ljeto. Od ožujka 1996. godine započele su opsežne pripreme pri čemu su glavninu zadataka prihvatili članovi KUD-a „Imotski”. Iako su ga mnogi kolege i znanci odvrćali od ideje realizacije festivala u zadanom terminu bojeći se da previše riskira radeći s amaterima, ravnatelj Miljenko Grgić nije se pokolebao; ustrajao je u svojoj namjeri, prije svega u traženju sponzora, svjestan činjenice da bez novčane potpore nije moguće festival organizirati na zamišljenoj razini. Pri jednom od prvih dolazaka u Imotski snažan dojam ostavila je na Grgića crkva sv. Franje što je riješilo sve njegove dileme oko mogućega prostora održavanja koncerata. Tako je odmah prve godine, zahvaljujući razumijevanju i susretljivosti gvardijana fra Vinka Prlića, a kasnije i ostalih redovnika imotskog samostana, svečani završni koncert održan u crkvi, a dodjela nagrada i zahvalnica u njezinu predvorju.

Vrlo brzo osmišljeni su i simboli – zastava i pečat Festivala, kao i plakete sa zaštićenim znakom, za što je ideju dao Imoćanin Ivica Bekavac. Odmah se krenulo u izradu propagandnih materijala i suvenira. Tijekom priprema postalo je jasno da Festival treba proširiti i oplemeniti novim sadržajima što je zahtijevalo veće napore i izdatke, ali nije se odustajalo. Do sredine je svibnja Grgić napravio selekciju ansambala, a potom ponudio i nacrt cijeloga Kulturnog tjedna Imotskoga na završetku kojeg je trebao biti dvodnevni festival pod nazivom *Mandolina Imota*. Idejne nacрте nagrada – statua i plaketa, izradili su akademski kipari Aleksandar Midžor i Kažimir Hraste.

NAZIV FESTIVALA

Naziv i koncepciju Festivala osmislio je u najvećoj mjeri sam Miljenko Grgić, sada u funkciji direktora, ali i povjesničara – muzikologa, o čemu je Grgić dosta pisao i govorio u medijima koji su pratili pripreme Festivala.

U Proslavu knjižice Prvog festivala Grgić navodi osnovne podatke o nastanku i razvoju mandoline od samih početaka do zrele faze kada se razlikuju dva osnovna tipa – milanska i napuljska, različite gradnje i ugodbi. Etimologija je, pretpostavlja Grgić, izvedena iz talijanske riječi *mandorla* što znači plod, badem, a vezana je uz oblik instrumenta. Najraniji podatci o zajedničkom muziciranju skupine mandolinista potječu iz 18. stoljeća kada je na natjecanju upriličenom u Bologni nastupilo 17 svirača.

U isto vrijeme mandolina je prisutna i u našim primorskim gradovima. Tako je

u Splitu pred kraj 18. stoljeća postojala prodavaonica u kojoj su se prodavale, uz ostalo, mandoline i gitare. Ima i naznaka da su se mandoline tada povremeno rabile u manjem komornom orkestru u splitskoj katedrali, i to isključivo kao zamjena za violine. Mnogi skladatelji ovoga stoljeća pisali su za mandolinu (Beethoven, Mozart i Vivaldi), no pravi procvat ovaj instrument doživljava u 19. stoljeću o čemu Grgić navodi cijeli niz podataka: jedan talijanski orkestar mandolinista održao je koncert u Parizu u vrijeme trajanja Svjetske izložbe, u Milanu djeluje *Društvo diletanata mandoline i gitare*, u Parizu je koncem stoljeća osnovan časopis *Trzalački orkestar*. Istovremeno je u južnim dijelovima Hrvatske, zbog sukoba između narodnjaka i autonomaša, mandolina bila zanemarena jer su je smatrali talijanskim nacionalnim glazbalom. Početkom 20. stoljeća, kada su strasti jenjale, mandolinski orkestri počinju dobivati sve veće značenje u svakodnevnom životu. Tako su se, primjerice, u Zadru priređivale koncertne i zabavne priredbe mandolinista što je pratio tadašnji tisak. Od tada do danas interes za sviranjem mandoline kontinuirano raste, tako da danas u Hrvatskoj, a naročito na području Dalmacije, djeluje cijeli niz komornih sastava i orkestara.

Grgić dalje navodi da mu u vrijeme osnivanja Festivala nisu bili poznati podatci o ranijem djelovanju mandolinista u Imotskom, ali ipak pretpostavlja da zanimanje za ovu vrstu glazbala i samo muziciranje nije moglo mimoći ovaj mediteranski gradić koji je svoju opću, a posebno glazbenu kulturu, razvijao i izgrađivao po uzoru na Split kao regionalno kulturno žarište. Cijeli tekst koji Grgić piše za programsku knjižicu, čiji smo sadržaj sažeto prikazali, služi mu kao okvir za tumačenje naziva Festivala koje daje u nastavku, a samo tumačenje ujedno i svjedoči o ozbiljnosti i odgovornosti kojom je kao direktor i muzikolog pristupao cijelom ovom projektu. Pretpostavljajući da su suvremeni Imočani baštinici muzikalnosti svojih predaka, naslov *Mandolina Imota* treba doživjeti kao oznaku kontinuiteta, razvitka i čvrste spona s recentnim glazbenim zbivanjima grada. O kontinuitetu i značenju govori i tajnik Festivala prof. Ante Vujević u razgovoru za *Slobodnu Dalmaciju*: „Malo je znano da je naš grad prije Prvoga svjetskog rata imao 47 klavira, dvije glazbe, zborove, umjetnička društva. Imotski je oduvijek imao svoj kulturni duh. Istina, on je s vremenom izbljedio, mi mu taj duh moramo vratiti, a ovaj Festival je upravo lakmus papir za to”.¹ Naziv *Mandolina Imota* sastavljen je od dviju riječi s poretkom kakav nije uobičajen, primjerice, kod talijanskih tipova mandoline. Upravo zbog toga naziv ne želi označiti regionalnu pripadnost glazbala ili neke nove standarde u izgradnji ili ugodbi. Naprotiv, ova latinizirana kovanica želi sugerirati povezanost Imotskog danas s njegovom prošlosti i muzikalnosti koja je svojstvena našem narodu i žiteljima jednoga maloga dalmatinskog gradića. Naziv istovremeno znači i odanost Imočana rodnom gradu, njihovu težnju izgradnji novoga kulturnog identiteta Festivalom koji želi premostiti generacijski jaz i glazbom povezati izvođače i slušatelje u jedinstven umjetnički doživljaj.²

1 Ćosić, 1996: 18

2 Usp. Grgić, 1996: 6-8

Uvodne riječi u Proslavu spomenute knjižice upućuje i dr. sc. Nikola Buble, jedan od idejnih začetnika manifestacije. Njegova su zapažanja i razmišljanja više vezana uz ove naše dalmatinske prostore. I Buble sažima povijesni razvoj instrumenta navodeći da mandolina potječe iz porodice lutnji; razvila se i profilirala, doduše, u Italiji, no njezin izravni predak leut naveliko se koristio u glazbovanju u Dalmaciji tijekom druge polovice 15. stoljeća, a već početkom 16. bio je jedno od najomiljenijih glazbala; sličnu je sudbinu kasnije doživjela i mandolina. Buble naglašava i da je u posljednjih stotinjak godina, zbog raznih razloga, a ponajviše zbog neznanja i neupućenosti mnogih koji joj nisu bili skloni, zamalo iščezla iz žive glazbene prakse stanovnika Južne Hrvatske. Mandolina nije simfonijski instrument, ali od kada je nastala, glazbenici je ozbiljno tretiraju, što se očituje u djelima mnogih znamenitih skladatelja klasične glazbe. No usprkos ovoj činjenici, čak i u naše vrijeme, navodi Buble, uvriježeno je mišljenje da je mandolina u stanju izražavati samo profane glazbene sadržaje, ponajprije one folklorno-zabavnoga obilježja. Tako je vremenom sve više postajala plijenom negativnog zagrljaja folklorizma. I stoga, pokretanje i koncipiranje ovoga Festivala Buble vidi kao rezultat težnji da se mandolina oslobodi epiteta diletantskoga – Figarova instrumenta. On u voditeljima i dirigentima mandolinskih orkestara vidi umjetnike koji shvaćaju i vjeruju da mandolina nije manje naša hrvatska jer je više naklonjena pozornici nego kavani, jer više traži mudrost i ljubav, a manje patetiku i afekte, jer je skromna i živi bez naglašene želje za reflektorima i ljepotarenjem. Uza zahvalu gradu Imotskom što je preuzeo organizaciju Festivala, Buble ističe mudrost i smjelost njegovih žitelja koji su uspjeli održati izvornost svojega glazbenog duha kao najveću vrijednost kulturnog stvaralaštva općenito.³

KONCEPCIJA FESTIVALA

Festival *Mandolina Imota* postavlja za uporište dva odvojena, ali vrlo bliska programska bloka čije granice nisu strogo određene. Prvi tendira području tradicijske, folklorne, a drugi je okrenut klasičnoj glazbi. Osnovicu prvoga bloka čini cijeli niz različitih predložaka folklorne provenijencije nacionalne i internacionalne baštine. Bogata i raznolika građa predstavljena je u jednostavnijim, ali i u složenijim obrascima glazbene obrade u adaptaciji za mandolinske orkestre. U folklornom programu očituje se, dakle, jedan poseban vid dvojnosti i komplementarnosti, ono što je narodni, anonimni umjetnik stvorio poslužit će kao ishodište za umjetničku razradu, ali i nadahnuća. Jednostavnost i složenost postupaka obrade često je uvjetovana mogućnostima određenoga ansambla, ali i uz razlike, u središtu je svih ovih nastojanja želja da se ono što je od naroda otrgnuto ili zaboravljeno ponovo vrati u savršenijem glazbenom izričaju.

Onaj drugi programski segment koji ulazi u prostor tzv. ozbiljne glazbe čini se na prvi pogled udaljen ili nedovoljno omiljen među mladima. Međutim, veliki

3 Usp. Buble, 1996: 9 - 10

angažman mladih upravo u mandolinskim orkestrima svjedoči o tome da oni pod vodstvom vješitih voditelja mogu razumjeti i doživjeti i ovu vrstu glazbe i pronaći zadovoljstvo u njezinu izvođenju. Upravo zbog toga je i tzv. ozbiljna glazba postala predmetom njihova interesa i napornoga vježbanja i u programskoj koncepciji Festivala zauzela punopravno mjesto u djelima velikih majstora glazbene prošlosti (Bacha, Mozarta, Vivaldija i Sorkočevića), ali i suvremenih hrvatskih skladatelja. Ova univerzalna vrijednost glazbe očituje se i u formi skupnoga muziciranja koje je osnovica cijeloga programa Festivala.⁴

PRVI FESTIVAL

Kulturni tjedan Grada Imotskoga u okviru kojega je održan prvi festival *Mandolina Imota* započeo je 8. lipnja svečanim mimohodom mandolinista i članova Gradske limene glazbe Starčevićevom ulicom. Uslijedilo je svečano podizanje državne, gradske i festivalske zastave, a Gradski zbor „Brodosplit” iz Splita uvećao je ovaj trenutak. Nešto kasnije, u crkvi sv. Franje, isti je ansambl pod ravnanjem maestra Vlade Sunka održao cjelovečernji koncert sastavljen od djela hrvatskih skladatelja. Sutradan se Imoćanima predstavio Orkestar Hrvatske ratne mornarice pod ravnanjem Damira Marušića.

Festivalsko natjecanje započelo je 14. lipnja u crkvi sv. Franje pred mnoštvom publike koja je do posljednjeg mjesta ispunila prostor i srčano podržala nastupe svih orkestara. Samom natjecanju je prethodio svečani mimohod svih sudionika od Starčevićeve ulice do ulaza u crkvu gdje je riječi dobrodošlice svim sudionicima i Imoćanima uputio fra Vinko Prlić. Natjecanje se odvijalo prema utvrđenom programu, a ova prva večer bila je posvećena umjetničkoj glazbi: svaki je ansambl izvodio program po slobodnom izboru u trajanju od desetak minuta, uz obvezatnu skladbu koja je na ovom Festivalu bila Simfonija br. 4 Luke Sorkočevića. Njezinu je izvedbu zasebno vrednovalo peteročlano ocjenjivačko povjerenstvo. Svi su orkestri bili dobro pripremljeni, što je za rezultat imalo niz vrijednih izvedbi, a posebno snažan dojam ostavili su orkestri „Ad libitum” iz Solina, „Sloga” iz Zagreba i „Sanctus Domnio” iz Splita.

Natjecanje u folklornom programu nastavilo se sutradan u kino dvorani „Sloboda”. Natjecanju je pristupilo osam orkestara (vidi Prilog 1) koji su priredili pravu glazbenu feštu mnogobrojnoj publici. Muziciralo se s mnogo topline i žara, a svaki je ansambl pokazao i niz dobrih sviračkih odlika. Slično kao i u prethodnoj večeri, orkestri su izvodili slobodni program u trajanju od desetak minuta i obvezatnu skladbu – „Dubrovačku kontradancu – Pobjeda” u obradi maestra Marina Katunarića.

Prema odluci Stručnoga ocjenjivačkog povjerenstva nagradu za najbolje izvođenje zadane skladbe – Statuu Imota, dobili su ansambli „Sloga” iz Zagreba za umjetnički program i „Fast” iz Trogira za folklorni program. Apsolutni pobjed-

4 Usp. Grgić, 1996: 12

nik ove prve *Mandoline Imote* postao je Gradski mandolinški orkestar „Sanctus Domnio” iz Splita koji je osvojio Plaketu „Mandolina Imota” za najbolje izvođenje folklornoga programa i „Statuu mandolinista” za najbolje izvođenje umjetničkoga programa.

Budući da na ovom prvom Festivalu nije bilo više kategorija nagrada i priznanja, u istoj natjecateljskoj skupini našli su se ansambli djece i odraslih, oni s dugogodišnjim iskustvom i oni s kratkim stažem djelovanja, a na programu široki dijapazon djela od strogo klasičnih do estradnih i folklornih obrada. Stoga je Stručni sud, prema sugestiji direktora Grgića, priznanja podijelio u dvije kategorije: ona prema utvrđenim pravilima Festivala i ona za koje u pravilima nije bilo osnove, ali su ansambli svojim izvedbama zaslužili nastup na završnom koncertu kao priznanje za dostignutu razinu muziciranja.⁵

U večernjim satima priređen je svečani koncert nagrađenih orkestara, a u klastru samostana upriličena je podjela nagrada i priznanja. Zatvaranju Festivala nazočio je župan splitsko – dalmatinski uz brojne uglednike i pripadnike Gradskoga poglavarstva Imotskog i brojne mještane bez čijeg udjela u organizaciji i gostoprinstva ne bi bilo moguće imati Festival kako ga je Miljenko Grgić osmislio i u konačnici ostvario; udio mještana i sam je često naglašavao.⁶

Prvi festival *Mandolina Imota* kontinuirano su pratili mediji – radio, televizija i tisak izvještavali su o pripremama i tijeku Festivala. Kritike su sve bile pozitivne i poticajne, ponekad čak i pomalo euforične, što je svakako razumljivo s obzirom na činjenicu da je jedan relativno mali grad u Dalmatinskoj zagori postao središtem ovako značajne kulturne manifestacije. Tako, primjerice, Zvezdana Stančić u časopisu Hrvatske matice iseljenika *Živa baština* piše: „Šetnjom kroz glazbeno carstvo koje nam je Imotski podario u svojoj vjeri i ljepoti umjetničkih događanja, spoznali smo sjajan dar koji s radošću i ljubavlju zapisujemo. Dragocjenu glazbenu poruku koja je često ostajala nesaslušana, no čije nas bogatstvo notnih zapisa (...) sigurno zaustavlja na nekoj od stijena Modroga jezera, krijepi i priziva na čin nezaborava”.⁷

Pišući o Festivalu, gotovo svi mediji citiraju staru imotsku legendu koju donosim u nastavku.

LEGENDA O MODROJ MANDOLINI

Nekada davno, kazuje stara imotska legenda, u Modrom jezeru, tu pokraj prvih gradskih kuća, stanovale su vile. Vile jezerkinje. Prelijepe mlade djevojke dugih zlatnih kosa, tijela poput grčkih boginja. U svojim modrim odajama, u dubini Modrog jezera, često su znale imati svoje zatočenike. To su bili naočiti imotski

5 Usp. Poklepović, 1996: 14

6 Usp. Grgić, 1996: 34-38

7 Stančić, 1996: 47

momci koji bi, ne sluteći ništa, dolazili za lijepih ljetnih noći na Vidilicu Modrog jezera i uživali u njegovim ljepotama. Tada bi, kaže legenda, vile odnijele te momke u svoje modre odaje. U istom trenutku čula bi se glazba iz nekih žičanih glazbala, lijepa i opojna. Glazba bi privukla mnoštvo imotskog puka na strme litice jezera. Osim glazbe, oni više ništa nisu čuli, a ni vidjeli. No, ta glazba žičanih glazbala bila je tako lijepa da joj nisu mogli odoljeti, pa bi tu ostajali do rane zore kada bi vile vratile one naočite momke. Tada bi oni, vrativši se u stvarnost, pričali svoju neobičnu priču. Kazivali su o modrim odajama smještenim u jezerskim pećinama, gdje su ih dočekivale vile u crvenim svilenim haljinama s predivnim bijelim cvjetovima u kosi. Svaka od njih svirala je na jednom modrom žičanom glazbalu koje je davalo omamljujući zvuk. Tada bi onako čedne i lijepe grlile i ljubile ove momke pijući s njima eliksire napravljene od trava ubranih sa strmih jezerskih litica. Vrhunac ove blagodati bio je zagrljaj poput pletera; to običnom čovjeku, kažu, nije dostupno. Kada bi se vile umorile od sviranja i zagrljaja, puštale bi momke iz zatočeništva. Eto, tako kaže legenda koja se i danas priča u starim imotskim kućama. A od pokretanja Festivala, povijest se ponavlja. U Imotski svako ljeto dolaze momci i djevojke sa svojim glazbalima, s mandolinama, dolaze iz svih krajeva Lijepe Naše. Dolaze s osmijehom i pjesmom, možda još ljepšom od one vilinske iz Modrog jezera.⁸

DRUGI FESTIVAL

Druga *Mandolina Imota* održana je sljedeće godine od 12. do 14. lipnja. Programska koncepcija prethodnoga, Prvoga festivala pokazala je određene nedostatke koje je Grgić odmah uočio i odlučio popraviti. Naime, u okviru dviju natjecateljskih večeri – umjetničkoga i folklornoga programa, nastupili su orkestri s različitim brojem svirača, a također i različite dobi. Zbog toga Grgić već na Drugom festivalu uvodi tri kategorije sastava:

- Kategorija A – komorni sastavi do 8 svirača,
- Kategorija B – manji orkestri od 9 do 15 svirača,
- Kategorija C – veliki orkestri od 16 do 25 svirača.

Različite uzraste i dob nije, međutim, u praksi bilo moguće uskladiti jer gotovo u svim orkestrima muziciraju mandolinisti različite dobi; naime, dob ili uzrast nisu kriteriji za odabir svirača ni u jednom ansamblu.

S obzirom na nove kategorije sastava, natjecanje se odvijalo u trima koncertnim večerima: umjetnički program u okviru kojega je zadana kompozicija bila Simfonia u B-duru, prvi stavak Julija Bajamontija, zatim slobodni program, tj. koncert komornih sastava i folklorni program s kojim su nastupili orkestri B i C kategorije. Svojim izvedbama umjetničkoga programa posebno su se istakli orkestri „Ad libitum” iz Solina i „Sanctus Dominio” iz Splita, dok je najviše simpatija publike i najbolji rezultat u kategoriji folklornoga programa ostvario orkestar domaćina.

⁸ Usp. Ćosić, 1996: 33 - 34

Na koncepciju imotskog Festivala uvelike je utjecala i činjenica da je gotovo cijeli svoj znanstveni muzikološki opus Miljenko Grgić posvetio istraživanju hrvatske glazbene baštine. Ova briga za domaću glazbu bila je, naime, kontinuirano prisutna na svih pet festivala u Grgićevu mandatu. Zadana je skladba u pravilu bila djelo hrvatskoga autora, a počevši od Drugoga festivala, Grgić uvodi novu natjecateljsku večer – koncert novih skladbi suvremenih hrvatskih skladatelja koji skladaju upravo za ovu prigodu. Tako su na *Mandolini Imoti* izvedena djela mnogih značajnih hrvatskih skladatelja različitih žanrova (vidi Prilog 2). Na ovom, Drugom festivalu nagradu za najbolju novu skladbu dobio je *Capriccio cromatico* Vlade Sunka, efektna kompozicija, suvremenoga glazbenog izraza, tehnički vrlo zahtjevna koja je u orkestru „Sanctus Domnio” našla dostojnog izvođača, a njihovo muziciranje bilo je među najvišim umjetničkim dometima Festivala.⁹

Od pratećih zbivanja treba svakako izdvojiti izložbu žičanih instrumenata iz majstorske radionice Mate Papka koji je Orkestru „Imotski” kao domaćinu Festivala darovao vrijednu mandolinu. Osim toga, održan je sastanak mandolinista i rasprava o utemeljenju Saveza mandolinista Hrvatske, a na završnoj večeri sudionicima se obratila gošća, gđa. Gordana Lesić, tadašnja ravnateljica Hrvatske glazbene mladeži iz Splita koja je svakom orkestru darovala CD i notni materijal projekta *Cro patria* 1996. sa snimljenom i tiskanom crkvenom i svjetovnom glazbom domovinske i iseljene Hrvatske, kao čin poticaja za buduću suradnju glazbene mladeži i mandolinista diljem domovine.¹⁰

TREĆI FESTIVAL

Od 28. do 30. svibnja Imotski je po treći put bio domaćin Hrvatskoga festivala mandolinista. Zvuci mandolina širili su se ovim drevnim gradićem „prizivajući u sjećanje legende o njegovim jezerima i vilama, te istodobno zbližavajući izvođače i posjetitelje u radosti zajedničkog muziciranja i međusobnog druženja”.¹¹ Riječi dobrodošlice uputio je sudionicima i fra Ante Babić, gvardijan imotskog samostana: „Izuzetno mi je drago što i naš franjevački samostan, već treći put, ne samo moralno nego i djelatno podupire ovu uistinu lijepu manifestaciju. Tako se potvrđuje jedna povijesna istina da su samostani bili i ostali izvorišta gdje je čovjek krijepio svoj duh, kulturno rastao (...) prepustimo se od 28. do 30. svibnja titrajima mandolinskih žica, neka nas oni svojom unutarnjom ljepotom oplemene kako bismo činili više dobra sebi i drugima”.¹²

Natjecanje se, kao i prošle godine, odvijalo u četirima koncertnim večerima. Zadana skladba u okviru umjetničkoga programa je bila Simfonijska br. 3 u D-duru,

9 Usp. Sirišćević, 1997: 40

10 Usp. Gudelj, 1997

11 Usp. Sirišćević, 1998: 20

12 Grgić (ur.), 1998: 9

prvi stavak, Luke Sorkočevića u transkripciji Vlade Sunka. Iako su prvu nagradu podijelila tri ansambla, apsolutni pobjednik s najviše osvojenih bodova bio je orkestar „Ad libitum” iz Solina.

Na natječaj za najbolju novu skladbu pristiglo je dvadeset kompozicija uglednih hrvatskih skladatelja od kojih je izabrano sedam za izvođenje u natjecateljskoj konkurenciji. Prvo mjesto podijelili su Anđelko Klobučar i Nikša Njirić čije su skladbe bile svojevrsni putokazi budućim natjecateljima: Klobučareva kao primjer najviše razine inventivnosti i skladateljske tehnike, a Njirićeva zbog izvrsne prilagođenosti glazbenog sadržaja mandolinskom orkestru i naglašenog mediteranskog ugođaja.¹³

Na koncertu folklornoga programa našle su se vrlo raznolike skladbe, čak i one u kojima je ponekad bilo teško pronaći folklorne elemente. Ovako široka programska koncepcija, koju je Grgić dopustio, imala je svoje razloge i u ovom je trenutku bila posve prihvatljiva. Upravo ovaj folklorni program bio je mjesto i prilika mladim ansamblima, skromnijih mogućnosti da se okušaju u jačoj konkurenciji i da se upoznaju s radom ansambala koji su već dostigli visoku umjetničku razinu muziciranja. Uvjerljivo najbolji u ovoj kategoriji bio je orkestar „Sloga” iz Zagreba.

U razgovoru za Slobodnu Dalmaciju, govoreći o ovom Trećem festivalu, Miljenko Grgić još je jednom naglasio važnost prisutnosti hrvatske glazbe na ovoj manifestaciji: „Uz vrijedna djela prošlosti naročito skrbimo za promicanje nacionalne baštine. Važan zadatak je i promicanje suvremenog domaćeg glazbenog stvaralaštva. To je zapravo imperativ Festivala jer razvitkom domaće literature stvaramo prostor za svestraniji razvitak ansambala i orkestara što djeluju na terenu. (...) Festival je uspio povezati žitelje iseljene i domovinske Hrvatske. Stječe se dojam da međusobni kontakti omogućuju našoj razgranatoj obitelji mandolinista da lakše upoznaju glazbene osobitosti svih regija Hrvatske”.¹⁴

Komentirajući završni koncert ovoga festivala na kojem su nastupili prvonagrađeni orkestri, Grgić je konstatirao da je *Mandolina Imota* na ovoj koncertnoj večeri dosegla europsku razinu.¹⁵

ČETVRTI FESTIVAL

Četvrtu godinu zaredom *Mandolina Imota* okupila je mandolinske ansamble i orkestre iz cijele Hrvatske. Festival je održan 28. i 29. svibnja, a natjecateljski dio bio je već tradicionalno podijeljen u tri koncertne večeri: umjetnički program kojem su pridodane nove skladbe, koncert komornih sastava i folklorni program. U umjetničkom programu, za razliku od prošle godine, ansamblu nisu

13 Usp. Sirišćević, 1998: 20

14 Brešan, 1998: 47

15 Usp. Gudelj, 1998: 19

izvodili zadanu skladbu, imali su potpunu slobodu u koncipiranju natjecateljskog programa. Pokazalo se, međutim, i ovom prilikom, da su skladbe baroka i rane klasike najpogodnije za prilagodbu mandolinskom sastavu, dok iskorak u romantizam najčešće za rezultat ima zvuk koji je bliži simfonijskom orkestru. Uz dobro nam znane orkestre iz Splita i Solina, osobito je bio zapažen nastup orkestra „Sloga” iz Zagreba.

Iste večeri odvijalo se i natjecanje za najbolju novu skladbu. Između brojnih pristiglih radova, izabrano je pet kompozicija, a prvu nagradu uvjerljivo je osvojio Vlado Sunko sa skladbom *Intrada i ples* – djelom već prepoznatljivoga autorskog pečata. Nagradu za najbolju interpretaciju nove skladbe – *Pjesma i ples* Josipa Magdića, iste te večeri, osvojio je orkestar „Sanctus Domnio”: „Muzikalan, ali prije svega studiozan pristup problemu interpretacije voditelja Vladimira Lukasa rezultirao je izvedbom koja je uzor i putokaz svima onima koji žele dosegnuti visoku profesionalnu i umjetničku razinu muziciranja”.¹⁶

Folklorni program bio je vrlo šarolik, a razina kvalitete izvedbi neujednačena što se moglo i ove godine opravdati činjenicom da je ova kategorija svojevrstan filter i priprema za više umjetničke domete. Osim toga, stručni suradnici Festivala sugerirali su voditeljima da češće posegnu za djelima hrvatskih skladatelja koja su inspirirana folklorom ili su pak skladana u duhu folkloru određenoga podneblja. No, unatoč ovim sitnim zamjerkama, vodstvo Festivala bilo je vrlo zadovoljno proteklim zbivanjima, između ostaloga zbog dostojnog tretmana baštine svih naših krajeva, ali i kvalitete svih glazbenih događanja, što je prokomentirao i sam direktor: „Ako je suditi po reakcijama publike, onda je ovaj festival uistinu primljen bolje i prisnije od dosadašnjih, a sa stručnog aspekta mogu kazati da je kvaliteta izvođenja skladbi u blagom, ali konstantnom usponu, što nas posebno raduje”.¹⁷

PETI FESTIVAL

Pet godina trajanja bio je svakako razlog za rezime i pogled unatrag. Te 2000. godine *Mandolina Imota* obilježila je mali jubilej nastavljajući uzlaznu putanju na svim razinama koje se vrednuju istovremeno šireći sadržaje u okviru Festivala i oko njega. Posebno je vrijedna bila činjenica da je zanimanje hrvatskih skladatelja za imotski Festival iz godine u godinu bilo sve veće. Za ovu obljetničku prigodu izabrane su četiri kompozicije kojima su i sami skladatelji, na svoj način, dali doprinos petom susretu mandolinista. Tako je Željko Brkanović inspiraciju za svoju *Imotsku suitu* pronašao u krajoliku Imotske krajine o čemu govore nazivi stavaka: *Bijakova*, *Dva oka*, *Čvrsnica*, *Modro jezero*; Nikša Njirić bio je potaknut likom fra Stipana Vrljića, utemeljitelja imotskog samostana i burnim povijesnim

16 Sirišćević, 1999: 16

17 Čosić, 1999: 29

vremenima vezanim uz njegovo doba, dok je Ivan Božičević svoje djelo jednostavno posvetio glazbalu – mandolini.

Umjetnički program donio je nadmetanje već dobro poznatih orkestara iz Splita i Solina, a domaćinima je uručeno posebno priznanje za najveći napredak od osnutka festivala – u pet godina rada Orkestar „Imotski” svrstao se među tri najbolja.

Određene nedostatke u folklornom programu, o kojima je već bilo riječi, uočila je i članica žirija Vedrana Milin Ćurin: „Na ovom natjecanju bilo je vidljivo kako neki orkestri još uče početne korake, dok su se drugi pomakli u nastojanju da ostvare što kompaktniji zvuk i dojmive interpretacije. Kod izbora skladbi veći dio njih poseže za obradama tradicionalnih napjeva i plesova mahom iz Dalmacije, pa se našlo tu šotića, kontradanci, poloneza, tarantela, plesova...što i čini redoviti repertoar ovakvih sastava. Manji broj ansambala može nastojati u složenijim i zahtjevnijim skladbama i obradama koje traže vrsnije izvođače, te složeniji pristup interpretaciji. (...) No, sagledavajući ukupni dojam, peta godina Festivala pokazuje sazrijevanje ansambala, pomaci su vidljivi, a mladenačka radost muziciranja i ovaj put potvrdila je značenje i vrijednost amaterskog djelovanja”.¹⁸

Zadovoljstvo ovim petim Festivalom izrazio je i tajnik Ante Vujević naglasivši: „Jedanaest orkestara, izvrsno muziciranje, nevjerojatan napredak imotskih mandolinista, te konačno besprijekorna organizacija cijelog tijeka Festivala čini nas iznimno sretnima, tim više što su u organizacijskom odboru odreda amateri koji su, uz pomoć već tradicionalno gostoljubivih mještana uspjeli udovoljiti i najsitnijim zahtjevima gostiju na obostrano zadovoljstvo”.¹⁹

U okviru četvrtog i petog festivala Miljenko Grgić pokrenuo je još jednu iznimno vrijednu inicijativu – tiskanje notnih izdanja sa skladbama hrvatskih skladatelja za mandolinske orkestre. Tako su na četvrtom festivalu promovirane prve dvije zbirke partitura pod nazivom *Mandolina*, a na petom treća i četvrta zbirka. Ova vrlo vrijedna izdanja trajni su zapis i izniman doprinos našoj nacionalnoj baštini u području mandolinskoga zvuka.

ZAKLJUČAK

Sagledavajući cjelokupni angažman Miljenka Grgića u okviru festivala *Mandolina Imota*, lako je uočiti da on zahvaća u sve segmente promišljanja i realizacije ove iznimno vrijedne glazbene manifestacije.

Grgić je bio jedan od osnivača Festivala, a od trenutka izbora na mjesto direktora započinje njegova živa i kontinuirana djelatnost u cijelom nizu paralelnih područja. Kad je riječ o umjetničkom segmentu, Grgić definira sadržaj i koncepciju

18 Milin-Ćurin, 2000: 15

19 Ćosić, 2000: 16

Festivala, obavlja selekciju orkestara koje poziva na natjecanje u Imotski, bira zadanu skladbu koja se zasebno boduje, poziva ugledne akademske umjetnike – kipare da osmisle izgled nagrada i priznanja, zahvaljujući ponajviše njemu u konkurenciji novih skladbi sudjeluju brojni hrvatski skladatelji čija djela ostaju zabilježena u tiskanim zbirkama partitura. Osim toga, vrlo je angažiran oko pronalazjenja sponzora, promidžbe Festivala u medijima i tonskih zapisa izvedbi mandolinskih sastava.

Ovako kvalitetno i sveobuhvatno osmišljen glazbeni projekt mnogi su, dajući pokroviteljstvo Festivalu, prepoznali kao vrijedan doprinos njegovanju i širenju hrvatske glazbene baštine. Iznimno važna bila je i Grgićeva komunikacija sa sudionicima, topla ljudska riječ upućena izvođačima na zajedničkim druženjima i mještanima Imotskog čiju je potporu iznimno cijenio. Upravo njima je u naslijeđe ostavio manifestaciju koja je ubrzo nadišla regionalne okvire i u godinama koje su slijedile postala vrijednost na međunarodnoj razini.. *Mandolina Imota* traje do danas, što najbolje govori o značenju samoga Festivala koji je glazbom ispisao dio povijesti cijele regije.

Prisjetimo se, na samom kraju, Grgićevih razmišljanja o nazivu i značenju Festivala: „Sam naziv *Mandolina Imota* sadrži manje geografskih, ali mnogo više emotivnih značajki. U širem smislu *Mandolina Imota* može se predstaviti kao pokret skupine entuzijasta koji kroz pokretanje ove manifestacije iskazuju iskrenu odanost rodnome gradu i kraju. Za njih je Festival sredstvo privlačenja pozornosti hrvatske kulturne javnosti na sklad prirode i arhitekture Imotskoga kroz odjeke zvuka mandoline koja u potpunosti pristaje takvom ambijentu. Još i više od toga, *Mandolina Imota* za njih znači polazište iz kojega će ubuduće otpočeti sustavnije istraživanje i vrednovanje glazbene kulture i baštine. U užem smislu ovo je festival ustrojen po uzoru na slične festivale u nas, ali i udaljen od njih po svojim koncepcijskim i programskim smjernicama. To je festival koji nastoji zblížiti ljepote folklornog idioma i visoke umjetnosti kroz muziciranje amatera različite dobi, ali iste estetske usmjerenosti. To je i smotra trenutno najspremnijih mandolinskih sastava što djeluju na prostoru Hrvatske. I konačno, ovaj je Festival dokaz da se u maloj sredini mogu događati velike stvari. S Festivalom Imotski postaje aktivnim sudionikom glazbenih zbivanja u kulturi. *Mandolina Imota* bit će prisutna u gradu tijekom festivalskog tjedna, ali što je možda i važnije, i tijekom cijele godine kao izraz potreba i želja suvremenih Imočana koji nastoje proširiti duhovne horizonte i pokrenuti jačanje kulturnog identiteta grada i njegove okolice”.²⁰

Iz današnje perspektive, a s obzirom na to da iz godine u godinu aktivno svjedočim svim zbivanjima na *Mandolini Imoti*, mogu reći da su godine Grgićeva mandata zasigurno jedno od najsadržajnijih i najkvalitetnijih razdoblja imotskoga Festivala.

20 Grgić, 1996: 12

LITERATURA

- Brešan, Igor, Nježne strune mandoline, *Slobodna Dalmacija*, 28. svibnja 1998, 47.
- Ćosić, Velimir, Imotski je spreman za ugošćivanje mandolinista, *Slobodna Dalmacija*, 23. svibnja 1996, 18.
- Ćosić, Velimir, Modra Mandolina, u ur: fra Vinko Prljić, *Grad na gori, list imotskih župa*, Imotski, Franjevački samostan – Imotski dekanat, 1996, 33-34.
- Ćosić, Velimir, Nadmetanje u baštinjenju, *Slobodna Dalmacija*, 31. svibnja 1999, 29.
- Ćosić, Velimir, Zavidni iskorak, *Slobodna Dalmacija*, 31. svibnja 2000, 16.
- Grgić, Miljenko, „Mandolina Imota” – promotor glazbe, ljepote, zajedništva..., *Imotska Krajina*, 24. svibnja 1996, 12.
- Grgić, Miljenko, Mandolina Imota, u ur: fra Vinko Prljić, *Grad na gori, list imotskih župa*, Imotski, Franjevački samostan – Imotski dekanat, 1996, 34-38.
- Grgić, Miljenko (ur.), *Mandolina Imota – programska knjižica Festivala* (prvog, drugog, trećeg, četvrtog, petog), Imotski, Hrvatski festival mandolinista „Mandolina Imota”, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000.
- Grgić, Miljenko (ur.), *Mandolina, nove skladbe za mandolinske orkestre*, br. 1, 2, Imotski, Hrvatski festival „Mandolina Imota”, 1999.
- Grgić, Miljenko (ur.), *Mandolina, nove skladbe za mandolinske orkestre*, br. 3, 4, Imotski, Hrvatski festival „Mandolina Imota”, 2000.
- Gudelj, Ivo, Mandoline pune nagrada, *Slobodna Dalmacija*, 16. lipnja 1997, 11.
- Gudelj Ivo, Solinjani najbolji, *Slobodna Dalmacija*, 2. lipnja 1998, 19.
- Milin Ćurin, Vedrana, Vidljivi pomaci, *Slobodna Dalmacija*, 23. svibnja 2000, 15.
- Poklepović, Magda, Vilinski zvuk Mandolina, *Slobodna Dalmacija*, 21. lipnja 1996, 14.
- Sirišćević, Mirjana, Mandolinski doživljaj ljepote, *Slobodna Dalmacija*, 18. lipnja 1997, 40.
- Sirišćević, Mirjana, Ispunjena očekivanja, *Slobodna Dalmacija*, 4. lipnja 1998, 20.
- Sirišćević, Mirjana, Od baroka do romantizma, *Slobodna Dalmacija*, 2. lipnja 1999, 16.
- Sirišćević, Mirjana, Kontinuitet i kvaliteta, *Slobodna Dalmacija*, 31. svibnja 2000, 16.
- Stančić, Zvezdana, Pusti nek’ ti leut svira... u ur: Nevad Goll, *Matica*, časopis Hrvatske matice iseljenika, Zagreb, Hrvatska matica iseljenika, br. 9, 1996, 47.

PRILOG 1 – SUDIONICI²¹

Prvi festival

Umjetnički program, 14. lipnja 1996.

Obvezatna skladba: Luka Sorkočević – Marin Katunarić, Simfonija br. 4

1. Mandolinski orkestar „Anđeli čuvari” – Split, dirigent Božo Labetić
2. Mandolinski orkestar „Imotski” – Imotski, dirigent Ante Vujević
3. Mandolinski orkestar KUD-a „Fratellanza” – Rijeka, dirigent Flavio Cosetto
4. Gradski mandolinski orkestar „Ad libitum” – Solin, dirigent Grgo Grubišić
5. Mandolinski orkestar Hrvatskog grafičkog glazbenog društva „Sloga” – Zagreb, dirigent Mladen Landau
6. Mandolinski orkestar „Sanctus Domnio” – Split, dirigent Vladimir Lukas

Folklorni program, 15. lipnja 1996.

Obvezatna skladba: – M. Katunarić: *Dubrovačka konradanca Pobjeda*

1. Mandolinski orkestar KUD-a „Fratellanza” – Rijeka, dirigent Flavio Cosetto
2. Mandolinski orkestar „Zlatno srce” – Studenci, dirigent Davor Bukvić
3. Mandolinski orkestar „Krešimir” – Šibenik, dirigent Mate Višić
4. Mandolinski orkestar „Ivan Goran Kovačić” – Sisak, dirigent Marija Posavac
5. Mandolinski orkestar „Fast” – Trogir, dirigent Duško Hranjak
6. Mandolinski orkestar „Sanctus Domnio” – Split, dirigent Vladimir Lukas
7. Mandolinski orkestar „Imotski” – Imotski, dirigent Ante Vujević
8. Mandolinski orkestar „Sloga” – Zagreb, dirigent Mladen Landau
9. Mandolinski orkestar „Anđeli čuvari” – Split, dirigent Božo Labetić

Drugi festival

Umjetnički program, 12. lipnja 1997.

Obvezatna skladba: Julije Bajamonti, Simfonija u B-duru, prvi stavak

1. Mandolinski orkestar „Imotski” – Imotski, dirigent Antonela Vujević
2. Orkestar mandolinista i gitarista „Sloga” – Zagreb, dirigent Mladen Landau
3. Gradski mandolinski orkestar „Ad libitum” – Solin, dirigent Grgo Grubišić
4. Mandolinski orkestar „Sanctus Domnio” – Split, dirigent Vladimir Lukas

Slobodni program, 13. lipnja 1997.

1. Komorni orkestar Župe presvetog trojstva – Gabela polje
2. Komorni sastav „Fast” – Trogir
3. Oktet „Sanctus Domnio” – Split
4. Mali sastav mandolinista i gitarista „Sloga” – Zagreb

21 Popis sudionika, novih skladbi i nagrada preuzet je iz programskih knjižica festivala.

Folklorni program, 14. lipnja 1997.

1. Mandolinski sastav „Moba” – Bibinje, dirigent Marin Šimunić
2. Mandolinski orkestar „Ivan Goran Kovačić” – Sisak, dirigent Marija Posavac
3. Mandolinski orkestar Župe sv. Nikole – Metković, dirigent Davor Bukvić
4. Mandolinski orkestar „Anđela Čuvara” – Split, dirigent Božo Labetić

Treći festival**Umjetnički program, 28. svibnja 1998.**

Obvezatna skladba: Luka Sorkočević, Simfonija br. 3 u D-duru, prvi stavak

1. Mandolinski orkestar „Imotski” – Imotski, dirigent Antonela Vujević
2. Orkestar mandolinista i gitarista „Sloga” – Zagreb, dirigent Mladen Landau
3. Gradski mandolinski orkestar „Ad libitum” – Solin, dirigent Grgo Grubišić
4. Mandolinski orkestar „Sanctus Domnio” – Split, dirigent Vladimir Lukas

Slobodni program, 28. svibnja 1998.

1. Mandolinski duo „Narona” – Metković
2. Mandolinski kvartet „Da capo” – Split
3. Mali sastav mandolinista i gitarista „Sloga” – Zagreb

Folklorni program, 30. svibanj 1998.

1. Mandolinsko-tamburaški orkestar „Zora” – Struge-Gorica, dirigent Davor Bukvić
2. Mandolinski sastav „Moba” – Bibinje, dirigent Marin Šimunić
3. Mandolinski orkestar „Kvadrilja” – Trogir, dirigent Miroslav Miše
4. Mandolinski orkestar „Ivan Goran Kovačić” – Sisak, dirigent Marija Posavac
5. Mandolinski orkestar „Imotski” – Imotski, dirigent Antonela Vujević
6. Mandolinski orkestar „Krešimir” – Šibenik, dirigent Mate Višić
7. Mandolinski orkestar „Anđela čuvara” – Split, dirigent Božo Labetić
8. Orkestar mandolinista i gitarista „Sloga” – Zagreb, dirigent Mladen Landau

Četvrti festival**Umjetnički program, 28. svibnja 1999.**

1. Mandolinski orkestar KUD-a „Fratellanza” – Rijeka, dirigent Raoul Devjak
2. Mandolinski orkestar „Gloria” – Sisak, dirigent Marija Posavac
3. Mandolinski orkestar „Krešimir” – Šibenik, dirigent Mate Višić
4. Mandolinski orkestar „Imotski” – Imotski, dirigent Antonela Vujević
5. Orkestar mandolinista i gitarista „Sloga” – Zagreb, dirigent Mladen Landau
6. Gradski mandolinski orkestar „Ad libitum” – Solin, dirigent Grgo Grubišić
7. Mandolinski orkestar „Sanctus Domnio” – Split, dirigent Vladimir Lukas

Slobodni program, 29. svibnja 1999.

1. Duet „Narona” – Metković
2. Duet „Classico” – Split

Folklorni program, 29. svibnja 1999.

1. Mandolinski orkestar „Poloneza” – Metković, dirigent Davor Bukvić
2. Mandolinski orkestar „Fratellanza” – Rijeka, dirigent Raoul Devjak
3. Mandolinski orkestar „Krešimir” – Šibenik, dirigent Mate Višić
4. Mandolinski orkestar „Sv. Pavla apostola” – Split, dirigent Maja Ninčević
5. Mandolinski orkestar „Andela čuvara” – Split, dirigent Božo Labetić
6. Mandolinski orkestar „Imotski” – Imotski, dirigent Antonela Vujević

Peti festival

Folklorni program, 20. svibnja 2000.

1. Mandolinski orkestar „KUD Metković” – Metković, dirigent Davor Bukvić
2. Mandolinski orkestar „Zora” – Struge Gorica, dirigent Davor Bukvić
3. Mandolinski orkestar „Sv. Pavla apostola” – Split, dirigent Maja Ninčević
4. Mandolinski orkestar „Andela čuvara” – Split, dirigent Božo Labetić
5. Mandolinski orkestar „Imotski” – Imotski, dirigent Antonela Vujević
6. Mandolinski orkestar „Krešimir” – Šibenik, dirigent Mate Višić

Slobodni program, 27. svibnja 2000.

1. Mandolinski duo „K & K” – Split
2. Duo „Narona” – Metković
3. Mandolinski kvartet „Da capo” – Split

Umjetnički program, 27. svibnja 2000.

1. Orkestar mandolina i gitara „Gloria” – Sisak, dirigent Marija Posavac
2. Mandolinski orkestar „Imotski” – Imotski, dirigent Antonela Vujević
3. Gradski mandolinski orkestar „Ad libitum” – Solin, dirigent Grgo Grubišić
4. Orkestar mandolinista i gitarista „Sloga” – Zagreb, dirigent Mladen Landau
5. Mandolinski orkestar „Sanctus Domnio” – Split, dirigent Vladimir Lukas

PRILOG 2 – NOVE SKLADBE

Drugi festival, 13. lipnja 1997.

1. Vlado Sunko: *Fantazija na sakralnu temu*
2. Serafin Lenz: *Preko livade*
3. Arsen Dedić: *Stručak*
4. Vladan Vuletin: *Humoreska*
5. Vlado Sunko: *Capriccio cromatico*

Treći festival, 29. svibanj 1998.

1. Ljubo Kuntarić: *Val i plišćaci*
2. Anđelko Klobučar: *Tanec*
3. Vladan Vuletin: *Fantazija*
4. Nikša Njirić: *Barcarola*
5. Igor Kuljerić: *Serenada*
6. Branko Starc: *Capriccio*
7. Vlado Sunko: *Ples jezerkinja*

Četvrti festival, 28. svibnja 1999.

1. Ljubo Kuntarić: *Međimurje malo zeleno*
2. Krešimir Magdić: *Mojsije, potpuri*
3. Nikša Njirić: *Tema s varijacijama*
4. Vlado Sunko: *Intrada i ples*
5. Josip Magdić: *Pjesma i ples*

Peti festival, 26. svibnja 2000.

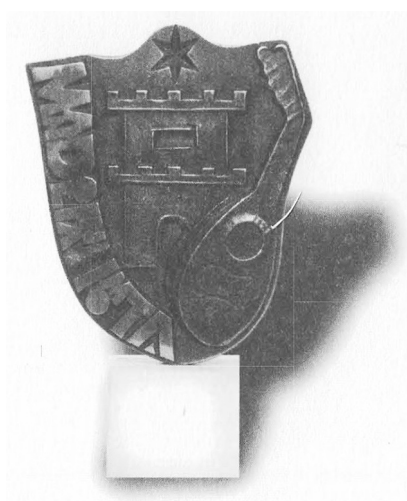
1. Nikša Njirić: *prolog za fra Stipana*
2. Josip Magdić: *Divertimento op. 181.*
3. Ivan Božičević: *Mandorle dolce, mandorle amare*
4. Željko Brkanović: *Imotska suita: Bijakova, Dva oka, Čvrsnica, Modro jezero*

PRILOG 3 – NAGRADE I PRIZNANJA

Statua mandoliniste – nagrada Stručnog povjerenstva za najbolje izvođenje umjetničkog ili folklornog programa, rad akademskog kipara Kažimira Hraste

Plaketa „Mandolina Imota” – nagrada Stručnog povjerenstva za najuspješniju novu skladbu, rad akademskog kipara Aleksandra Midžora

Statua „Imota” – nagrada Stručnog povjerenstva za najbolje izvođenje nove skladbe, rad akademskog kipara Aleksandra Midžora

Plaketa sv. Cecilija – nagrada publike za najbolje izvođenje nove skladbe, rad Branka Šućura

SUMMARY

MILJENKO GRGIĆ – ONE OF THE FOUNDERS OF THE CROATIAN FESTIVAL OF MANDOLIN ORCHESTRAS *MANDOLINA IMOTA* AND ITS ART DIRECTOR IN THE FIRST FIVE YEARS

Miljenko Grgić was one of the founders of the Croatian Festival of Mandolin Orchestras *Mandolina Imota* and its director in the first five years. The Festival takes place in the town of Imotski, in the hinterland of Dalmatia. As the director of the Festival, Miljenko Grgić engaged in a series of scientific and artistic activities: he created the name of the Festival that is based on the historical musicological sources and musical tradition of the Imotski region; he was supported by the guardian of the church of St. Francis to perform the concerts there. He also instituted the concept and the contents of the Festival, following two main programme components – artistic and folklore; he selected the participants and took part in preparing the selected orchestras; he would choose the given piece, always composed by a Croatian author, that would be rated separately; he also invited prominent artists to design the awards and prizes. Owing to his initiative, many Croatian composers participate in the category of new compositions that are then recorded, both as tonal records and as printed scores published in *Mandolina* collection, four of which were published during his presidency. Moreover, he was engaged in searching for sponsors, auspices, Festival promotion in media and published a series of interviews and articles covering the entire Imotski Culture Week. The period when the Festival was managed by Miljenko Grgić is surely its most productive and most successful period, primarily owing to his expertise and abilities, but also to his enthusiasm, energy and zest which he devoted to this project and which he was able to spread out to all participants of the Festival.

Key words: mandolin, festival, Imotski, competition.

ISSN 1330-1128 (Tisak) • ISSN 2584-4059 (Online)

UDK: 78+39(497.58) • CODEN: BAGLEC

BAŠĆINSKI

JUŽNOHRVATSKI ETNOMUZIKOLOŠKI GODIŠNJAK • ETHNOMUSICOLOGICAL YEARBOOK OF SOUTHERN CROATIA

GLASI

• GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK – EDITOR-IN-CHIEF

• MIRJANA SIRIŠČEVIĆ

• GOST UREDNIK – GUEST EDITOR

• IVANA TOMIĆ FERIĆ

• KNJIGA 12

• SPLIT

• 2015. – 2016.

UREDNIŠTVO – EDITORIAL BOARD

VITO BALIĆ, [NIKOLA BUBLE], HANA BREKO KUSTURA (ZAGREB), JOŠKO ČAleta (ZAGREB), MIHO DEMOVIĆ (ZAGREB), BOŽIDAR GRGA, JERKO MARTINIĆ (KÖLN, NJEMAČKA), VEDRANA MILIN-ČURIN, MAGDALENA NIGOVIĆ, ANKICA PETROVIĆ (LOS ANGELES, SAD), DAVORKA RADICA, MIRJANA SIRIŠČEVIĆ, IVANA TOMIĆ-FERIĆ, NENAD VESELIĆ (RIM, ITALIJA)

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK – EDITOR-IN-CHIEF

MIRJANA SIRIŠČEVIĆ

GOST UREDNIK – GUEST EDITOR

IVANA TOMIĆ FERIĆ

TAJNIK – SECRETARY

BRANKA LAZAREVIĆ

GRAFIČKI UREDNICI – GRAPHIC EDITORS

GORKI ŽUVELA

ŽANA SIMINIATI VIOLIĆ

IZDAJU – PUBLISHED BY

ODSJECI ZA GLAZBENU TEORIJU I GLAZBENU PEDAGOGIJU UMJETNIČKE AKADEMJE U
SPLITU

ZA IZDAVAČA – FOR THE PUBLISHERS

MATEO PERASOVIĆ

LEKTORI I PREVODITELJI / LANGUAGE EDITORS AND TRANSLATORS:

TRIŠNJA PEJIĆ (ENGLISKI / ENGLISH)

NELA RABADIJA (HRVATSKI / CROATIAN)

KOMPJUTERSKI SLOG / COMPUTER LAYOUT:

VITO BALIĆ

UDK

SVEUČILIŠNA KNJIŽNICA U SPLITU

ADRESA UREDNIŠTVA – ADDRESS

FAUSTA VRANČIĆA 19, HR – 21000 SPLIT

E-MAIL: BASCINSKIGLASI@UMAS.HR

CIJENA – PRICE

150,00 KUNA

TISAK – PRINTED BY

JAFRA PRINT

SPLIT, 2017.